

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

استاد اکبر قریشی
۰۵ فبروری ۲۰۱۹

امپریالیزم روسیه جهت تخریب دوباره افغانستان آستین برزده است

تعدادی از ملا های دینفروش و نوکران ایران و پاکستان از چندین سال است که خود را به دامن "آی اس آی"، "ام آی شش و "سی آی ای" انداخته بودند و علیه روسیه و نوکرانش یعنی باند "خلق و پرچم" می جنگیدند و همین بود که کشور ما را به ویرانه تبدیل کردند مگر مقاومت آزادیخواهانه جنبش های مردمی بود که جهان را متوجه ساخت که شوروی در افغانستان تجاوز کرده و می خواهد تا کشور ما را اشغال کند، چنانچه ملل متحد هم در آن زمان به اکثریت آراء تصویب نمود که افغانستان مورد تجاوز قرار گرفته است.

۳۳۳ سوسن سوسن سوسن / سره سود سوسه سوسن در سوسن سوسن سوسن

۱_ افغانستان دیورند را برسمیت بشناسد.

۲_ ۳۸۰ زندانی ما را که در جنگ ۱۸ ساله دستگیر شدند رها کنند Weiterlesen ...

طوری که می دانیم مردم افغانستان سرسختانه در مقابل قوای نظامی شوروی جنگیدند که باعث شکست مفتضحانه شوروی در تاریخ جهان گردید، ولی همین ملا های دینفروش و خود فروخته بودند که پشت پرده با باند "خلق و پرچم" سازش کرده بودند و شوروی هم باند "خلق پرچم" را کمکهای نظامی و اقتصادی می کرد مگر آنها تکنیک های سیاسی و نظامی خود را تغییر داده بودند و روابط خود را با جنگساران چه در کابل و چه در پاکستان و ایران توسط

نوکرهای "کا جی بی" قایم کرده بودند و آنها به کمک خلقی ها و پرچمی ها با پدر خاد "نجیب"، "وکیل"، "محمود بریالی"، "نجم الدین کاویانی"، "تنی"، "گلابزوی"، "بابه جان"، "عبدالحق علومی" و غیره روابط خود را برقرار کردند.

زمانی بود که میان آنها دوپارچگی در قدرت به وجود آمد، یک تعداد شان با "احمدشاه مسعود" و "ربانی" و تعداد دیگر با "گلبدین" و "سیاف" سازش و همکاری نزدیک را شروع نمودند. اوضاع طوری بود که نجیب می خواست تا از افغانستان فرار کند ولی ملیشه های "دوستم" مانع فرار وی شدند و این را هم خوب می دانیم که دوستم از اعضای برجسته باند جنایتکار "خلق پرچم" بود، نجیب مجبور شد تا به خانه ملل متحد در کابل پناه ببرد، با پناه بردن نجیب در خانه ملل متحد "محمودبریالی"، "وکیل" و "نجم الدین کاویانی" در جبل السراج بودند و "عبدالحق علومی" و برادرانش حکومت را به "احمدشاه مسعود" تسلیم کردند. زمانی که سران اسلام سیاسی به کابل آمدند، همین بود که "صبغت الله مجددی" را برای دو ماه به حیث ولسوال کابل اعلام کردند و بعد از آن ملا ربانی حدود چهار سال به حیث ولسوال کابل مقرر شد.

زمانی که طالب به قدرت رسانده شد، نجیب و برادرش توسط طالب ولی در حقیقت به امر خلقی ها به چوبه دار کشانده شدند. امپریالیسم امریکا سالها بود که پلان اشغال افغانستان را در طرح نموده بود موقع را مناسب دانسته با تخریب برج ها در نیویارک به تطبیق پلانهای شوم خود در افغانستان شروع به فعالیت نموده و قوای نظامی خود را به کمک و همکاری و طنز و شوخی مانند دوستم، شورای نظاریها یعنی "قانونی"، "فهیم قسیم"، "عطانور"، برادران مسعود، ولسوال "ربانی" و نوکرهای "ایران" یعنی "محقق"، "خلیلی" اجنت های "پاکستان" و تکنوکراتهای چاپلوس و وجدان فروش داخل افغانستان کردند و از آنزمان تا به امروز نه تنها امریکا بلکه کشور های ناتو هم وطن ما را در اشغال خود درآورده اند و حامد کرزی را به حیث اولین فرد دست نشانده به حکومت رساندند.

این خابن تاریخی قبل از به قدرت رسیدن با طالب و خلقی ها روابط و همکاری داشت، چنانچه روی همین مناسبات بود که تروریستها را از زندانها آزاد ساخت. طوری که دیده می شود امروز همه یعنی دولت و طالب و امریکا دست به دست هم دادند و از هیچ جنایتی در حق مردم ستمکش افغانستان دریغ نمی کنند و از مردم ما هر روز بیشتر قربانی می گیرند. خلقی ها و اخوانی هائی که تا دیروز خود را به دامن امریکا انداخته بودند، امروز دوباره به طرف بادار اصلی خود یعنی امپریالیسم روسیه روی آورده اند و دولت روسیه می خواهد توسط اجنت های قدیمی خود افغانستان و منطقه را به ویرانی بکشاند.

طوری که امروز به همه معلوم شده است، امریکا در افغانستان و منطقه شکست خورده است و در جست و جوی راه بیرون رفت از کشور ما و منطقه است، چون برادران اخوانی اش، طالب و خلقی ها دوباره به روسیه مراجعه نمودند و دولت روسیه به نام صلح همه خلقی هائی که در پاکستان و روسیه بودند با اخوانیهای دین فروش همه را به دور خود جمع نموده و این جنایتکاران به نام صلح می خواهند تا در مسکوپلان خرابی افغانستان را دوباره طرح نمایند. دولت روسیه قصد دارد تا انتقام شکست خود را در افغانستان از امریکا بگیرد. امریکا هم مانند تجاوز به ویتنام در افغانستان پایش بند مانده است. در صورتی که مردم تاریخ مبارزاتی کشور ما را بتوانند درست درک کنند به یقین که آرام نخواهند نشست. پس ما باید در چنین شرایطی کوشش کنیم تا از تاریخ بیاموزیم و بالاخره در راه اتحاد و همبستگی گام بگذاریم.